Àngels Barceló Molt crítica.

Entrevistes | 31-10-2010 | 12:35

A punt de fer tres anys al capdavant d'un dels espais de referència de la Ser, Àngels Barceló va realitzar dilluns Hora 25. des de Roses, dins la gira Ideas por descubrir.

Què pretén la gira?

La idea de la gira era trobar gent amb idees. Quan parlem d'idees per descobrir pensem sempre amb ciència, tecnologia, innovació, i ens hem adonat que a tot arreu hi ha gent amb idees per explicar; per exemple, pot ser un cantaor que vam tenir a Granada que posa música als textos de Nietzsche.

Hi ha crisi en el periodisme?

Absolutament. No hi ha bon periodisme. La precarietat desprofessionalitza; desmotiva i desincentiva i també perquè se'ns pren pel pito del sereno. Els polítics no accepten preguntes a les rodes de premsa i per molt que els preguntis el que tu vulguis ells et contestaran el que ells vulguin. S'ha perdut el sentit de l'ofici.

Hem donat massa valor a l'opinió i poca a la informació?

A vegades tinc la sensació que fem la nostra feina per a nosaltres i per als polítics: que tingui repercussió en el cercle periodístic i polític. I l'audiència? Ah, no ho sé què pensen.

L'objectivitat és un mite. I la independència dels mitjans?

Jo sí que hi crec, en la independència dels mitjans. Treballo en un mitjà independent des del moment en què no m'obliguen a dir res. Intento ser objectiva en el tema polític, critico tant uns com altres. En canvi no puc ser objectiva en la immigració, en el maltractament de les dones. Crec en el compromís del periodista d'explicar la veritat, de denunciar..., és complicat parlar de l'objectivitat. Jo sí que crec en aquest compromís.

Subjectivament honestos?

Absolutament. Crec en el periodisme honest. I vull anar a dormir tranquil·la. Sense tenir compromisos amb ningú ni males sensacions.

Periodista catalana que treballa a Madrid. Se sent etiquetada pels d'aquí i pels d'allà?

M'he de defensar de les dues coses i et diria que em defenso més de treballar a Madrid sent catalana que no pas essent catalana treballant a Madrid. A vegades penso que m'entenen menys els meus que els de fora. Saps què passa que fa molts anys que hi sóc i pel que fa a la feina ja m'he fet a la idea que sóc d'allà; no en l'àmbit personal, tinc la família aquí i continuo venint els caps de setmana.

Com viu l'anticatalanisme dels mitjans conservadors?

Quan vaig arribar em ferien moltes coses, moltíssimes. Amb el temps intento fer la meva part d'evangelització. I no cal anar a Intereconomía TV. Costa molt que ens entenguin. La classe política catalana ha fet molt perquè no ens entenguin. I costa molt. Jo sóc, tot i treballar a Madrid, catalana militant. Falta molta explicació i també que la gent viatgi. A mi se'm van acabar les tonteries quan vaig anar a treballar a Madrid. El que passa és que hi ha part de la dreta espanyola ?n'hi ha de dialogant? que fa molt soroll. El català no sap fer soroll. I si en fem, el fem cap endins.

?Hora 25? manté l'esperit de Carlos Llamas o no creu en els programes d'autor?

Quan vaig fer-me càrrec d'Hora 25 va ser un dels principals reptes de la meva vida. Era un programa molt identificat amb un presentador. I vaig estar molts dies pensant com fer-ho fins que un amic periodista em va dir: Sé tu misma, es la única manera. I vaig decidir sé jo mateixa i si la gent ho acceptava bé i si no ho acceptava, ho sentia. I estic molt contenta. Mantinc el compromís amb el periodisme i amb això Hora 25 no ha canviat.

Fa cinc anys va fer 180º a TV3. La tele és una etapa passada?

És un mal moment per a la informació fins i tot per a TV3. A la tele d'ara no hi ha espai per a la informació, per l'entrevista, ni per la reflexió, ja no és qüestió de TV3. A la tele no tinc espai, a la ràdio puc fer el que sé fer, entrevistes, anàlisis... Puc anar a la tele a fer coses puntuals ?l'Eurocopa per a Cuatro, els Oscar a Canal Plus?, però a la tele no hi ha res que m'atregui i no és que fos en aquell moment tele en català, també em passaria en castellà.
Tretze anys treballant a Madrid

Àngels Barceló (Barcelona, 1963) va començar la seva carrera a Catalunya Ràdio i TV3, d'on va ser directora i presentadora del TN vespre. El 1997 va fitxar per Tele 5 per presentar els informatius del cap de setmana. Un any més tard va fer el salt a l'edició del migdia i el 2001 va passar a editar i a presentar el de la nit. Fa cinc anys va fitxar per la Cadena Ser on va fer-se càrrec del magazín del cap de setmana A vivir que son dos dias. El novembre del 2007 va ser escollida per substituir Carlos Llamas (mort l'octubre) per fer-se càrrec d'Hora 25.

Fuente: Avui
Autor: Avui